

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۰/۰۴/۰۳

علی سمیع

گزارش تحلیلی از ناکامی ترکیه در لیبیا

بخش پالیسی مشترک امنیتی و دفاعی اتحادیه اروپا، عملیات نظارتی نظامی را از تاریخ ۳۱ مارچ ۲۰۲۰ در نزدیکی لیبیا در دریای مدیترانه راه اندازی نموده است. این عملیات برای مدت یک سال و به هدف تطبیق قطعنامه شماره ۲۲۹۲ (۲۰۱۶) شورای امنیت ملل متحد مبنی بر تحریم ارسال سلاح و تجهیزات نظامی به لیبیا، مد نظر گرفته شده است. قابل ذکر است که اتحادیه اروپا تصمیم راه اندازی عملیات در دریای مدیترانه را از برای توقف و محدود سازی نقش مخرب و جنگجویانه ترکیه در لیبیا، روی دست گرفته است زیرا دولت ترکیه پس از آنکه به پایگاه های نظامی در لیبیا دست یافت، آغاز به ارسال سلاح، تجهیزات نظامی و حتا اعزام گروه های افراطی سوری به جنگ آن کشور نموده است. این اقدام خودسرانه و یکجانبه دولت ترکیه باعث تشدید جنگ داخلی و گندی روند صلح و ناکامی آتش بس دوامدار در آن کشور شده است.

پس از آن که مداخله ترکیه اوضاع را در لیبیا خارج از کنترل ساخت، اتحادیه اروپا مجبور به اقدام در این مسئله گردید. به اساس گفته های مسؤول روابط خارجی و سیاست امنیتی اتحادیه اروپا «یگانه راه ختم بحران جنگ در لیبیا، راه حل سیاسی و احترام به قطعنامه تحریم ارسال سلاح و تجهیزات نظامی سازمان ملل متحد می باشد. او همچنان گفته است که دیپلماسی به تنهایی نتیجه نمی دهد، از اینرو اتحادیه اروپا با راه اندازی عملیات نظارتی نظامی، روند صلح و آتش بس دایمی در لیبیا را تسریع می نماید.

عملیات نظامی اتحادیه اروپا، راه های هوایی، آبی، زیر آبی و ستلایتی ارسال سلاح، تجهیزات نظامی، اطلاعات جنگجویانه و اعزام گروه های افراطی سوری به لیبیا را مسدود نموده است. همچنان اتحادیه اروپا با راه اندازی این عملیات، راه های انتقال و فروش غیر قانونی نفت و قاچاق مهاجرین به اروپا را نیز مسدود نموده در زمینه امنیت ساحلی با نیرو های ساحلی لیبیا همکاری و هماهنگی تخنیکی می نماید.

در عین حال، این اقدام اتحادیه اروپا از سوی رسانه دولتی ترکیه بنام پایگاه خبری اندولو و نزدیکان آقای اردوغان، با الفاظ شدید نقد و نکوهش شده است. حکومت و گروه های سیاسی وفادار به اردوغان در ترکیه ادعا دارند که اتحادیه اروپا تنها راهی ارسال سلاح و تجهیزات نظامی ترکیه به لیبیا را مسدود نموده است، اما راهی زمینی میان لیبیا و مصر تا حالا باز است و نیرو های نظامی مصری و امارات متحده عربی بی خیال به فیلد مارشال حفتر رهبر اردوی ملی لیبیا، سلاح و تجهیزات نظامی ارسال می نمایند.

حال اگر به اصل مسئله بیردازیم، پس باید اشاره گردد که مداخله نظامی ترکیه در جنگ لیبیا و ارسال سلاح، تجهیزات نظامی و اعزام گروه های افراطی سوری به هدف تشدید جنگ داخلی لیبیا، یکی از عواملی بوده که رییس جمهور مصر و امارات متحده عربی را به حمایت نظامی و سیاسی از فیلد مارشال حفتر ترغیب نموده است. قرار گزارشات رسمی، اتحادیه اروپا با رئیس جمهور مصر در زمینه توقف حمایت تسلیحاتی به لیبیا به توافق رسیده اند، البته توافق رئیس جمهور مصر مشروط بر آن است که اتحادیه اروپا نخست دست مخرب ترکیه و اردوغان را از لیبیا کوتاه سازد!

قابل ذکر است که ترکیه در ماه های اخیر، خلاف همه مقررات، موازین و پرنسیب های بین المللی، بطور یک جانبه و خودسرانه در مسائلی منطقی مخصوصاً سوری و لیبیا دست به یک سلسله تجاوز نظامی و اقدامات مخرب و جنگجویانه زده و خود را در انزوای منطقی قرار داده است. معلوم می شود که ترکیه هنوز در عملیات های نظامی و جیوپولیتیکی منطقی، وزن و جایگاه اصلی خود را از دید عملی درست درک ننموده است. همین سنجش نادرست

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی دلیکنیزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په خیر و لولئ

و خود بزرگ پندارانه باعث شده تا رهبری دولت ترکیه، پا فراتر از گلم خود بگذارد و چرخش های سیاسی، جیوپولیتیکی و نظامی ناکامی را راه اندازی نماید.

ترکیه در اصل قدرت متوسط منطقی می باشد. از دید تخنیکی قدرت های متوسط تنها در همکاری و هماهنگی قدرت های بزرگ می توانند دست به اقدامات جیوپولیتیکی و نظامی بزنند. اقدامات خود سرانه و یکجانبه قدرت های متوسط منطقی همیشه ناکام و باعث شکست پرستیژ آنها شده است. بناً با در نظر داشت همین فاکتور، می توانیم بگوئیم که اقدامات خودسرانه و یکجانبه ترکیه در راستای دفاع از گروه های افراطی در سوریه از سوی روسیه سرزنش و باعث مرگ حدود ۷۰ سرباز اردوی ترکیه در جریان یک هفته گردید و پس از آن برنامه های مخرب و جنگجویانه اش در لیبیا هم از سوی اتحادیه اروپا متوقف و ناکام گردیده است.

آقای اردغان رئیس جمهور ترکیه در مسئله سوریه مجبور به رفتن به مسکو و پذیرش خواست های روسیه و سوریه گردید. حالا در مسئله لیبیا هم اگر خواهان نقش سیاسی می باشد، پس تنها در همکاری و هماهنگی قدرت های بزرگ همچو اتحادیه اروپا، روسیه و ایالات متحده می تواند به آن دستیاب گردد. دو اقدام ناکام آخر اردوغان، عملاً ثابت ساخت که ترکیه از دید فاکتور های قدرتمندی سیاسی و نظامی در حدی نیست که به تنهایی در منطقه عمل کند. ترکیه قدرت متوسط منطقی است و باید تحت حمایت یکی از قدرت های بزرگ دنیا قرار داشته و در مسائل بزرگ همکار خوب باشد!

علی سمیع

نامزد دوکتورای اقتصاد جهانی

بو هنتون کورویونس بوداپست